

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

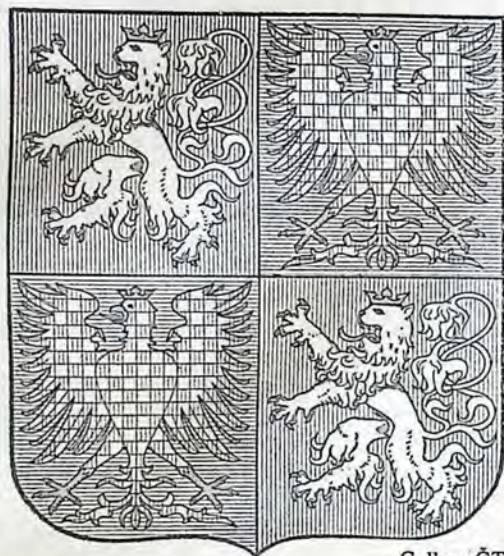
Předplatné: ročně poštou K 29.-, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov
Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Větší znak

PROTEKTORÁTU ČECHY a MORAVA

Cellon ČTK.

má štít čtvercový. V jeho pravém horním a levém spodním poli jest znak český; na červeném štítě stříbrný dvouocasý lev ve skoku v pravo hledící, úst rozžhavených, s jazykem vyplazitým, čelenkou a zbrojí, vše zlaté barvy. V levém horním a pravém spodním poli znak moravský; na modrém štítě orlice v pravo hledící, stříbrné a červeně šachovaná, s čelenkou a zbrojí, vše zlaté barvy.

Pamatujte na druhé!

Nejvyšší úřad cenový požádal veřejnost, aby pravidelné ceny zboží, případně stanovené nejvyšší ceny v obchodech, nebyly přepřaceny. Upozornil, že jednání takové je trestné pro obě strany a že se takové přepřacení vyskytuje i tehdy, kdy běží toliko o přechodný nedostatek toho či onoho druhu zboží.

Povšimněme si sociálního, po případě i národního významu a ducha takové úřední litery. Přeložena do lidského slova výzva NÚC říká: pamatuj každý také na druhého, nepoškozuj a neutlačuj druhého, t. j. toho slabšího a chudšího. Věru, tato zásada sociální, ba i národní solidaritě a vzájemnosti zasluhuje, aby byla zvláště zdůrazněna.

Víme, že dané poměry vymezují každému — jak rodině, tak jednotlivci — určenou míru přidělu potravin a že nutno úsporně vystačit se zásobami trhu při tom neb onom druhu zboží. Spočívá v

lidské společnosti, že každý hledí se opatřit co nejvydatněji životními potřebami. Avšak víme také, že v žádném jiném případě není člověk tak náchylným k jakési sociální bezohlednosti, jako v případě soukromého zásobování. Dostatečné zajištění se zásobami životních potřeb je jistě správné a nelze mít tu námitku. Dokonce by se jistě doporučovalo, aby zaměstnavatelé a podobní činitelé umožnili dělnictvu a gážístům zvláštními přídatky, drahotnými výpomocemi nebo zálohami, aby se mohli zásobit vším potřebným, zejména pokud se týká sezonního nákupu. Běží tu totiž o zájem společný, všeobecný. Ale naproti tomu třeba dbát, aby toto zásobování nebylo znemožňováno méně majetným, avšak při tom obyčejně více potřebným tím, že by se zbytečně přepřacelo, že by se platilo zboží formami, které jsou chudému spotřebiteli nedostupnými (zboží za určité jiné zboží) nebo aby se vyčerpával trh nadměrným zásobováním se jednotlivců předčasně a tedy docela protisociálně.

Je dobře, že NÚC upozornil na dané normy, které trestně stíhají jednání, jež druhým občanům a národním příslušníkům škodí. Ale hlavně běží o otázkou svědomí a odpovědnosti jednoho vůči druhému. Tu sluší docela jasně říci: Pamatujme při svých nákupech a při všem

Jaroslav Janoušek:

U muziky.

(Dokončení).

Noví příchozí přivítali, zvěst o novém kousku Cyrilově šířila se do vsi jako lavina, Cyril byl se všech stran okukován jako cizokrajné zvíře v kleci.

„Tak prý vyplatil drába vlastní holi?“ řičela chasa, jeden přes druhého.

„Je vidět, že se ze selského“, chválil obojetně Filištin.

„Cožpak Cyril, ten se nedá.“

„Děvčata nahlížela do přístěnku a Cyril, aby setřásl zvědavé pohledy, vešel do šenkovny. Muzikanti právě okovali ústa násoskami plechů. Hned mezi dveřmi narazil na Barču šafářů.

„Tys zase vyváděl, Cyrile, to bude mít táta radost, nevyjde z radosti.“

„Proč si starosti tolik bere k srdci, užívají mu zdraví a lidi ho nemají rádi, ještě ho jednou ráno najdete s rozbitou hlavou v příkopě.“

„Máma mu také domlouvá, ale nedá si říct, to je taková starostlivá povaha.“

„Bude si asi chtít vysloužit správcovský metál?“

„Ty bys si ho za svý rabijáctví nikdy

Okénko do minulosti...

Dne 28. dubna 1826 byla vykonána v Klatovech poprava Jana Bendy, rolníka z Přívotce, narozeného v Puclících, který byl pro zločin opětovného žhářství v r. 1823 odsouzen k smrti, kterýžto rozsudek byl potvrzen dvorním dekretem dne 23. dubna 1826.

vlastním zabezpečování se také na druhé, hledme, aby také jiní, již jsou možná ještě více potřební, mohli vyjít se svými prostředky a mohli se zabezpečit tak — jako my sami. Nemysleme si, že nám snad není ničeho do omezených možností druhých a že nás poměry opravňují myslit si jen na sebe. Jednotlivec vždy je silný, zdravý, spokojen a zabezpečen toliko se silou, zdravím, spokojeností a zajištěním celku. Kdekoli se poruší přirozená a nezbytná rovnováha mezi zájmy a potřebami jednotlivce a celku, tam vždy dochází k nuceným korekturám tohoto nepoměru, na něž musejí dopláct ti, kdo nedbali obecného zájmu a prospěchu. — To byl nepsaný zákon všech dob, zákon, který tím spíše platí dnes, kdy více než kdy jindy se zdůrazňuje zájem národního společenství jako celku.

nevysloužil,“ pravila v trysku srdečného smíchu Barča.

Nový nápor chasy vtlačil Cyrila těsně k děvčeti, jak jen nejbližší bylo možno. Barča sálala zdravím a radostí ze života, ruměná v tvářích kvetla jako planoucí vlčí mák, na půl obnažená v bílé bluzičce s hlubokým výstřihem až k stružce mezi ňadry svítila mezi děvčaty jako růže mezi čekankami. — Teprve po chvíli vážně promluvila: „Od té doby, co žiješ s Filomenou, chodíš málo mezi chasou!“

Cyrl se zakabonil, stále mu musí někdo tuhle věc připomínat. A neurvale poznamenal: „Tak jsem ji měl nechat utlouct a všichni ze dvora byste k tomu přihlíželi, jenom až už by byla mrtva — přinesli byste svíčku a nebožku politovali. Vy jste křesťani, já jsem neznaboh a lump!“

„Nemusíš být hned tak zhorka nakvašen, horáku, řeknu slovo a už by se pral. Filomena je hodná ženská a nikdo nic nemá proti ní.“

„No tak tedy, děl Cyril smířlivěji — „možná, že teď budu mít kdy chodit mezi chasou. To víš, po dnešní příhodě nevím, co se stane.“

O našich velkých

Reformátor českých čítanek.

Tichý Staňkov byl působištěm staré učitelské rodiny Wenigů. - Z této rodiny před devadesáti lety vyšel znamenitý pedagog František Wenig. Jako syn a vnuk venkovského učitele, narozen v době pohutě (1949), poznal všechny nedostatky našeho školství za své doby. Hlavně pak poznal závady školství obecného, národu nejdůležitějšího. Vystudovav profesoroval na různých místech a setkal se se dvěma významnými vlastenci a pedagogy, příbramským ředitelem Vyhnisem a litomyšlským okresním inspektorem spisovatelem Šmilovským. Zvláště Šmilovský ze svých bohatých zkušeností školských dal velmi mnoho Wenigovi.

Štěstím našeho školství bylo, že kolem r. 1880 stál v popředí české školské správy Tille. Tento bývalý zemský inspektor dosadil na uprázdněné inspektorské místo v Slaném roku 1883 Fr. Weniga. - Již v této počáteční inspektorské službě prokázal Wenig pevnou ruku a horoucí srdce. Když se r. 1887 dostal do zemské školní rady, odkud na kratší dobu jmenován ředitelem gymnasia v Plzni, aby se brzy po té stal jedním z nově jmenovaných zemských inspektorů, dostal se Wenig k své zakladatelské práci, za níž mu musíme vděčit.

Snad všechna dnešní starší generace prošla školou, která užívala Jursových čítanek. Wenig uměl pro zamýšlenou reformu čítanek najít vynikajícího redaktora se znamenitými spolupracovníky. Zůstav sám ve stálem styku s čítankovou komi-

si, pomohl uskutečnit dílo, jehož význam byl a je podnes neocenitelný. Vysoká úroveň českých učebnic pro národní školství má v tomto Wenigově díle svůj pevný základ. Co v oné době bylo nejlepšího, to se stalo pramenem Jursových čítanek. Staly se skutečnou lidovou antologií — přední čeští literáti byli zde zastoupeni.

Ještě dnes by stálo za to, aby některé články z ní byly čteny. Zvláště pozoruhodné byly čítanky pro nejvyšší třídy národních škol, které se nevyhýbaly poučení ani o myšlenkách zcela pokrokových. Tak už tehdy setkáváme se u nich s poučením o družstevnictví, což je na onu dobu více, než jsme si mohli troufat v době zcela nedávné. — Čítanky to byly — nevšak navždy — vytlačeny až v poslední době. Nyní v opravném vydání (spisovatele Sulika) objevily se znovu a jsou v jubilejním roce (90. rok od narození Wenigova) jistým zadostiučiněním tvůrčí práci reformátora čítanek.

Snad se všichni pamatují na svůj slabikář. I zde se projevil velký duch Wenigův. Dal českému dítěti moderní slabikář, ilustrovaný největším českým umělcem Mikolášem Alšem. Bylo to opět takové průkopnické reformátorské dílo Wenigovo.

Máme ještě v této době všechny důvody, abychom vzpomínali takových krajanů, jako byl zemský inspektor Frant. Wenig, rodák ze Staňkova. Nová Doba.

Co nám zanechal J. Wenig

Krásnou výstavu k uctění památky a díla nedávno zesnulého malíře Josefa Weniga otevřelo vinohradské Městské divadlo ve foyeru, proměněném ve výstavní síň. Dr. Jan Port uspořádal vkusně a neobyčejně živě přehlídku přes 600 Wenigových děl.

jíc horkem, smíchem a veselím.

„Jakého kavalíra jsem dneska ulovila, největšího rváče a hrdinu dne. Škoda, že jsem si nepospíšila. Filomena byla chytřejší.“

„Říkáš rváče a viš, že bych ani kuřeti neublížil. To přece všechno zavinil Nikodem.“

Potom šli mlčky a zvolna, co noha nohu mine, zavěšení do sebe jako milenci, omámení dusnem noci, únavou i z přípitků Matysova alkoholu. Vkradli se zadem po náspu tmavé zahrady dvora Chleborádova. Stromy mlčelivě oddychovaly z parného dne jako zarputilí nosiči břemen. Barče se vpletly vlasy do větvi jablek. Předstírala aspoň tuto hru, smála se, šermujíc rukama: „Vidiš, Cyrile, kdyby mě někdo honil, teď by mě dostihl. Je to jako v bibli o tom nešťastníkově, který se lapil za vlasy.“

„Absolona myslíš?“

„Ano, Absolon se myslím jmenoval.“

„Takovou kořist si nechám libit.“

„Tak mi pojd' aspoň pomoci!“

Barča potichu pískala, kterak Cyril pomáhal vyprošťovat ji hlavu z větvi, mohla si zcela dobře sama posloužit, ale byla to promyšlená lest ženy. Novými doteky se žádoucností obou rozplamenila. Beze slov Cyril sevřel Barču svérákem upracovaných rukou, děvče se nebránilo, ale celou vahou těla se zavěšila na jeho šíji. A sesuli se do trávy z přemíry hojností, dary tak bohatého dne. Na silnici klapaly kroky opožděného chodce a otevřenými okny z Matysovy hospody sálal až sem žár rozpálené tanečnické a kvílivý sten plechů habartických muzikantů.

Krajem jde smrt... I v nedělním odpolední je nyní v polích živo. Střelci využívají práva zákona a rozsévají smrt zajičím i koroptvím, bezhlavě rychlostí větru unikajícím brokům, které lovec za nimi na pozdrav zasílá. Psi divoce uhánějí brambořístem, náhonci nemilosrdně vyklízejí chlupáče z pelechu a nad lesy se vznášejí ozvěny ran z brokovnic. Je krásný podzimní den a v posledním záblesku sluníčka nad klidným krajem přece se žene nevlídná žen, jež připraví té chvíle tlamě psa mnohého ušatce, jak zákon přírody káže... Patří to k podzimu, který bychom si sotva dovedli představit bez střelců v polích.

* *

Bylo posvícení... A v našem kraji nemohlo být lépe oslaveno, než-li uspořádanou sbírkou Národní Pomoci, která zařadila náš kraj obtojným výsledkem k ostatním krajům, plnicím svou národní povinností vůči potřebnějším spoluobčanům. Tedy právě ve chvíli, kdy stoly většiny z nás, byly bohatěji prostřeny a proslavily slavného českého posvícení působilo blahodárně na cit a ruku, která v té době se lehceji otevírá k dobrým skutkům — klepali na dvěře i srdce našich občanů výběrčí, jimž bylo ctí i povinností státi se mluvčími za velkou armádu strádajících bez vlastní viny. A jak již to bývá, není podobná akce přijímána, tak jako i jinde, se stejným porozuměním. - Výběrčí vám mohou říci, jak vedle příkladů nejkrásnějších obětí začervenal se mnohde studem nad nepatrným příspěvkem, neúměrným majetku „štědrých“ dárců. Nikdy nechybí od některých dárců nádavkem pouhaučení nebo škemrání a i vrchol, to je odmítnutí vůbec přispěti, což zarazí výběrčí na chvíli dech. Bohudíky — bylo těchto případů zcela nepatrně. Za to čest patří těm, kteří ze svého mála přispěli rádi a bez řečí — ti dali nejvíce. Dobrý nápad měli v jedné obci blízce Plzně. Všechny dárce uveřejní ve vyhláše na úřední návěštní tabuli. A zde je možno veřejnosti měřit lásku i pravé vlastenectví všech občanů. — Nápad, který stojí za uvážení.

* *

gových výtvarných prací pro jeviště, hlavně inscenací a návrhů kostymů pro český i světový repertoár. Většina malovaných návrhů se vztahuje k dlouholeté, bohaté práci městských divadel a tvoří tak obrazovou kroniku této naší vynikající scény. Přehled díla zesnulého šéfa výpravy je významným úsekem naší divadelní kultury. Wenig byl ryzím divadelníkem, - v němž se světová orientace harmonicky slučovala s naší nejlepší tradicí. Láska k divadlu cele zaujala jeho talent, který se mohl rozvinouti i v jiných malířských výrazech. - Některé jeho návrhy dekorací mají hodnoty pláten. Jsou to hotová, detailně vypracovaná díla, svědčící, jak o divadelním citu, tak o hlubokém poměru autora k básníkovi. Nejvíce prací je věnováno klasickým hrám. Z obrazů vyzařují vzpomínky na krásná představení Shakespeare, Moliéra, Klicperry, Tyla, Jirásky, Kvapila a jiné. Z posledních prací je tu ještě kostymní návrh k Mahenovu „Mrtvému moři“. Kromě obrazů spatříme i makery (plastické miniatury jeviště), plakáty a oznámení. Zajímavostí výstavy jsou návrhy k inscenacím oper, neboť Wenig byl též hudebníkem. A-Zet.

Rámusivá hudba plechů habartických muzikantů bičovala nervy stále k většímu veselí a vrskoť klarinetu odhrnoval cíp sentimentality smyslnosti. Tanečníci dupající, jen zvolna mohli se proplétat v napěchovaném klubku těl a těžký vzduch kouře a výparů alkoholu zalehl šenkovnu hustou záclonou sotva průhledné mlhy.

„Kdyby nás tak viděl táta, měl by asi malou radost, že vyvádíš s pacholkem, Barčo?“

„Tancovat můžem s kým chcem, tím se ještě nehřeší!“

A nový nápor písničky vriskavých plechů serval další slova. Cyril hořel v tváři jako rozžatá pochodeň a náruč spalovalo hořící tělo Barči, připomínala neklidné kůzle, které si bujností zpřeráželo obě nohy; to bylo na jaře, Cyril odnesl zvíře v náručí pod kůlnu, ó, kterak se zmítalo, div nevyskočilo. A Cyril tenkrát za nic na světě by je byl nemohl zaříznout. Hloupá vzpomínka, těla zapomenuta v koutě podvědomí, a hle, zase se ohlásila v řežavé barvitosti. Za večer Cyril provedl nejen všechny holky z vesnice, ale i přespolní, byl zavalen netušenou silou a radostí, jsa hrdinou dne, celý svět se mu zřítíl do veselé podívané, všechno se mu zdálo lehké a snadné. A znovu a znovu se vracel k Barče.

„Půjdu už domů,“ rozhodl se náhle Cyril, krátce po půlnoci, „beztak bude zejtra šafář po mně loupat očima.“

„E mlč, není tak zlý, jak se zdá!“

A pak se smluvili, že půjdou společně domů.

Cyril odešel dříve, aby soudná stolice bab neměla příčinu přemítat na vřetenu kletky novou milostnou příhodu. Barča přilétla jako vítr za drahnou chvíli, sála-

Staňkovsko Národní Pomoci

Národní Pomoc děkuje všem dár-
cům, kteří přispěli, děkuje všem nená-
ročným pracovníkům, kteří se přičinili o
naprostý úspěch sbírky.

Celkové výsledky v obcích staň-
kovského obvodu, pokud byly hlášeny:

Staňkov (částec. výsled.) 6.174'50 K,
1 q brambor,
Poděvousy K 500, 15 kg brambor,
Kamenice Dolní K 178'—,
Puclice K 438'50, 370 kg brambor,
40 kg pšenice, 20 kg žita,
Křenovy K 381'—,
Vránov K 421'50,
Černá K 887'—,
Nové Dvory K 150'—, 50 kg žita,
40 kg ječmene, 320 kg brambor.

Obětavost osady Nové Dvory prohla-
šujeme za vzornou a příkladnou. Osada
Nové Dvory čítá 16 rodin, z toho jest 6
rodin úplně chudých, jež samy zasluhují
podpory.

Obec Staňkov ve sbírce pokračuje u
těch, kteří nebyli doma při první sbírce,
dále budou vyzváni ku zvýšení příspěv-
ků zámožnější bratři a sestry a majet-
ným bude zaslán předpis příspěvků.

Josef Chalupník, okr. ref. NP.

Z týdne.

Sňatek. V úterý 17. října t. r. byli
oddáni ve staňkovském kostele sl. Máňa
Smidhamrová, pošt. úřednice, dceruška
kožešníka ze Staňkova a pan Karel Vo-
truba, pošt. úředník z Prahy.

Úmrtí. V sobotu minulého týdne ze-
mřel zde po kratší nemoci pan Jan Eger,
býv. sklář a hasičský pracovník ve věku
66 let. Byl pohřben v úterý odpoledne
na místním hřbitově.

Kolébka-oltář-hřbitov. Narození v
měsíci září 1939: 2. Miroslav Vebr, syn

Písemnictví.

Dr. Ot. Palán:
Láska vítězí. E-
pická báseň. Ilustro-
val D. Nákladem Li-
terárního kruhu. Au-
tor, prof. v Kolíně, po
vydání celé řady bás-
nických sbírek i pře-
hledů, dějin a vzpo-
mínek, přikročil nyní
k delší epické básni,
v níž dojemně líčí
mládí Karla, který a-
by se vysvobodil ze
svodů své dobrodite-
lky, na jejíž náklad v
Praze studuje, raději
zanechává studii a vě-
nuje se učitelství. O-
všem, že nezapomíná
na maminku, která
vše pro něj obětovala.
Děj tedy tak často
používaný, s tou vý-
jimkou, že zpracován
je básnický a to se-
vřenou formou, které
jest básník milovník.
Ačkoliv úvodem a do-
slovem se básník vra-

nově, který byl zařízen se zřejmě smyslnou
nádhrou, odbývaly se již za války i nyní
po ní pravé orgie. — Ostatně se prý Hugon
svým přátelům chlubil, že celý byt má
zařízený z darů svých milenek, jichž měl
stále několik a jež rychle měnil, využívaje
jejich důvěry do krajnosti. A zcela nepokrytě
i hovořil o svých vztazích k nim, netaje
se nikterak jejich jmény, ba vychloubaje se,
že je jimi hýčkan i zbožňován a že mu pro-
to všechno i nevěru odpustí. Všechny obra-
zy znázorňující milostné chvíle, jež byly roz-
věšeny po zdech jeho bytu, byly dárky jeho
milenek a mezi jeho přáteli se vyprávělo, že
z mnohých těch žen doktor Pavík i finančně
těžil, nikterak se neostýchaje, krýti náhodný
nedostatek prostředků obsahem jejich tobo-
lek, aniž by se o zaplacení těchto galantních
dluhů staral. A ku podivu, Hugonovým slo-
vům podléhaly dívky z nejlepších rodin, dívky
velmi sličné i zámožné, neboť Hugonovo vy-
stupování bylo věrnou kopií vypínavosti ma-
darských kavalírů.

Viktor by byl vyprávěl dále, snad až do
rána, kdyby Karel byl sám nenavrhl, aby
rozhovor ukončili; měl zítřka nastoupiti v ú-
řadě službu a proto chtěl přijíti vyspalý a
čilý.

elektromontéra z Hor. Kamenice, 17. Vě-
ra Kárníková, dcera dělníka z H. Kame-
nice, 17. Antonín Gill, syn dělníka ze
Staňkova, 23. Jiřina Reschová, dcera zá-
mečnicka ze Staňkova, 29. Václav Hamrle,
syn dělníka z Neuměř. Oddání: 4. Jar.
Jirásek, holičský pom. a Barbora Kozová
z Čermné, 9. Matěj Tříška, pošt. asistent
a Anna Brožová ze Staňkova, 9. Václav
Mráz, obchod. zást. a Blanka Klímová z
Křenov, 12. Václav Shejbal, dělník a A.
Blažovská ze Staňkova, 16. Václav Pešta,
typograf a Anežka Černá z Čermné, 23.
Josef Kubš, dělník a Markéta Múrová z
Kamenice Dolní, 30. Karel Štengl, beton.
dělník a Marie Zahoríková ze Staňkova.
Zemřel: 5. Dorota Herianová, výměn-
kárka z Puclic (77 let), 5. Jan Fikrle, děl-
ník z Krchlebs (71 let), 10. Marie Kreys-
ová, soukromnice ze Staňkova (64 let), 24.
Jan Baron, pošt. zřízenec z Hor. Ostro-
ve, zemřel v písecké nemocnici a převe-
zen do Staňkova (34 let).

Nová železniční zastávka. Dne
15. října 1939 byla otevřena na trati Pl-
zeň-Furth i. W. mezi stanicí Staňkov a
hranicí směrem k zastávce Holýšov nová
zastávka Dolní Kamenice pro pře-
pravu cestujících, zavazadel, spěšnin a
psů. Jízdenky budou vydávány ke všem
vlakům, které v zastávce zastavují, vyjma
vl. 609 a 1009, u vlaku 1002 budou vy-
dávány jen v pondělí. Zastávka je urče-
na pouze pro cestující do stanic a zastá-
vek a ze stanic a zastávek, ležících na ú-
zemí Protektorátu. Cestující, kteří hodlají
cestovat buď do stanic a zastávek anebo
ze stanic a zastávek na německém úze-
mí, musí jako dosud nastoupiti neb pře-
stoupiti do označených vozů ve stanici
Staňkov, kde bude provedeno celní odba-
vení. V nové zastávce budou zastavovat
všechny pravidelné osobní a motorové
vlaky. — Zřízením této potřebné zastávky
bylo ulehčeno obyvatelstvu šesti okolních
obcí. Náklad, spojený se zařízením této
zastávky, nese obec dolno-kamenická.

Prázdninový útulek také ve Staň-
kově. Okresní školní výbor schválil, aby
o příštích prázdninách byl zřízen prázd-

ninový dětský útulek v Chrástavicích, Mi-
lavčích a ve Staňkově, který již o minu-
lých prázdninách byl zde v činnosti.

Skladba Staňkovská. Kapelník a
učitel hudby Lad. Havlíček ze Staňkova
složil a vydal tiskem pochod, nazvaný
„Mistr Jindřich Jindřich.“

Biografy.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v ne-
děl 22. října odpoledne i večer vzrušu-
jící román dobrodruha v brasílských pra-
lesích: „Kaučuk.“ Napínavé a úchvatné
drama. — Dodatek: Zvukový týdeník.

Bio Sokol Koloveč předvádí v ne-
děl dne 22. října v 8 hodin večer český
film: Teď zas my! Veselohra s Jiřinou
Štěpánkovou v hl. roli.

N. Souručenství.

Zřízení sekretariátu Národního
souručenství ve Staňkově. V těchto dnech
bylo zahájeno úřadování v nově zříze-
ném okresním sekretariátu Nár. souruč.
ve Staňkově, umístěném v městské rad-
nici v I. patře. Vedením sekretariátu jest
pověřen tajemník br. Balák.

Oblast III. kraje plzeňského tvoří 8
politických okresů s 17 okresy soudními
a 780 obcemi. Okresních skupin NS jest
však 17, poněvadž město Plzeň je samo-
statnou okresní skupinou, stejně tak jako
zbytek bývalého okresu horšovsko-týn-
ského - Staňkovsko. Místních skupin
je celkem 902, tedy více než obcí, poně-
vadž tyto fungují i v osadách.

Zdravte se navzájem naším krásným
pozdravem „Vlasti zdar!“ Vězte, že není
krásnějšího pozdravu, než je pozdrav náš,
vyjadřující všechnu tu lásku k naší krás-
né vlasti.

Nosme odznaky NS! Odznak Ná-
rodního souručenství je viditelnou legiti-
mací každého uvědomělého Čecha.

že se u nás nudili nebudete. Bývá tam i ně-
kolik mladých, velmi hezkých dívek, které
rády uvítají nového tanečníka a zábavného
společníka. Tož na shledanou!

A Karel příslibiv přijíti, stiskl ruku radovu
a vyšel z Duškovy kanceláře.

Bylo už poledne a nezbyvalo, než pomýšleti
na oběd; kráčel pomalu pražskými ulicemi,
k Menšímu městu pražskému a ulicí Neru-
dovou k Morávkově restauraci. A tu jej opět
přepadly vzpomínky na sličnou ženu, kterou
z rána potkal a potom zahlédl z tramvaje a
která tu jistě někde poblíže bydlí. Její obraz
mu opět zatanul na mysl, jičil ji svoji slad-
kou svůdností, jako vidinu, jež byla jen ztře-
lesněním jeho dávných představ o kráse a
tužeb o lásce. Cítil, že chorobně touží se s
ní setkat, seznámiti se s ní, uskutečniti to,
po čem bezděky lačnil celou svou bytostí.

Odpoledne si vyšel Vlašskou ulicí na Petřín
a pomalu sestupoval Nebotickým k průcho-
du do Kinského zahrady.

Všude bylo znáti, že nastává jaro. Sedmi-
krásy i fialky vztyčily již své něžné lodyhy,
zkrášlené květy a pomněnka, modrající se v
prvé svěží trávě, připomínala mu modré
oči oné dívky, již byla jeho mysl plna. —

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOVa to uhlí **vzduchem prané** z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

Sport.**S. K. Staňkov - S. K. Přestice 2:2.**

Poslední podzimní mistrovský zápas na staňkovském hřišti nepřinesl očekávaného úspěchu domácímu mužstvu. Staňkov se musel spokojit jen s hubenou remisou, která je tím tíživější, že byla docílena po málo utěšené hře některých hráčů. Ztráta bodu na vlastním hřišti bude hodně scházet. Zápas značné důležitosti byl hrán hodně nervosně, bez příkras, v tvrdém stylu a bez jakéhokoliv požitku pro diváky. Mužstvo hostů předčilo domácí fyzicky, hrálo rychleji, s bezohledným startem na míč, opírajíc se o nejlepší hráče v obraně. Domácí mužstvo poskytovalo divákovi dojem únavy. Byla to opětně účinná řada, která svojí bezdůrazností připravila mužstvo o zasloužený úspěch — neboť celkově ze hry se odehrával boj ze dvou třetin na polovině hostů. Ale ani záložní řada, která zpravidla bývá páteří mužstva, tentokrát nezaslouží mnoho chvály. Pechan si liboval ve vysoké hře a často vynechával. Jediný Fišer měl světlejší chvíle. Zadní tři byli skvělí a udělali vše, co bylo v jejich silách. Obránci přesto, že zaslouží chválu, prožili za dobu 90 minut dvě slabé chvíle, které stály mužstvo branky. Každý má právo na chybu, ovšem tentokrát dvě chyby při-

nesly celkový výsledek. Branky domácích umístil po útocích levé strany Pěchota. Rozhodčí zápasu p. Grätz snažil se býti objektivní.

Další mistrovský zápas v Blovicích. V neděli 22. října sehraje S. K. Staňkov již předposlední podzimní mistrovský zápas na horké půdě v Blovicích. Domácí jsou zřejmými favority již proto, že na svém hřišti letos ještě neprohráli zápas.

Skládání slibu. Junáci a vlčata 1. oddílu junáckého v Staňkově budou skládati slib. Datum bude ještě oznámeno oběžníkem.

Při Sdružení přátel Junáka ve Staňkově byl ustaven „tiskový a propagační odbor“, který bude doplněn ještě několika členy 1., 2. a 3. oddílu. Odbor započne pracovat na Junáckém almanachu, který bude vydán tiskem k 20. výročí založení 1. oddílu skautů ve Staňkově, připadajícímu na příští rok.

Heslem junáků je: Buď připraven!, heslem vlčat: Naší snahou nejlepší bud' čin!

Hmyz zváben teplými paprsky slunečnými opustil své úkryty a skrýše a poletoval v zlaté záři, vesele si bzuče. — Všude nastával nový život a ruch. Větévky keřů se ozdobily pupenci a trávničky, oživly kouzlem jara, hýřily zelení. — Sem tam zahlédl Karel pracující zahradnické dělníky, kteří pomáhali přírodě, kypřice půdu a připravují záhonky. Ba i několik zřejmě chorých lidí vyšlo si již v průvodu příbuzných neb ošetřovatelek na chvíli do blahodárné záplavy jarních políček slunce. Vě větších stromů a keřů znělo tu již mnoho malých hrdělek ptáků, kteří přečkali dlouhou a krutou zimu. Břízy se přioděly zelenými řízami, podobným vzdušným, pavučinovým pláštěm a svoji bílou korou svítily do daleka. Nebylo pochyby, jaro se hlásilo k životu.

Karel vzpomínal jiného, dávného jara, které zažil v otcovském domě, kdy teplé jarní větry, líbající jejich hory, roznášely z lesů opojnou vůni kořánů. Hrdě potůčky, rodící se někde na lesnatých vrcholcích, mohutněly vodou, jako křišťál čistou a přelévaly se svým neširokým, velikými kameny naplněným koritem, hučící při tom sterými nárazy a snažící se jimi pohnouti, nebo je dále zanést.

Tentokrát v lese, jímž kráčel, došel na mýtinu a tu spatřil štíhlou srnu bezstarostně a vesele sem a tam hopkující. Jaký to byl sličný obrázek. A jak je tomu již dávno...

Večer se šel s Viktorem Pavíkem u Morávků a tu, ač si toho Karel vlastně nepřál, zdrželi se dlouho do noci. Nebylo divu, bylo tak mnohé, co druh druhu po dlouholetém odloučení chtěl svěriti a Karel zvěděl tu mnoho zajímavého o svých přátelích i známých. Zejména o Hugonovi se Viktor dlouze rozhovořil. Ač byl před svým odchodem na vojnu suplentem na kterémsi předměstské reálce, nevrátil se již Hugo ke svému původnímu zaměstnání. Naučiv se na vojně rozličným způsobem lehce se obohacovati, přidržel se obchodu a obchodoval. Prostředkoval koupi a prodej všeho, realit, pozemků, zboží i nejrozmanitějších věcí a při tom si počínal leckdy tak, že mnohdy díky jen své neobyčejně chytrosti a prozíravosti, ušel následkům nepřijemných paragrafů. Kromě toho, více než kdykoliv před tím, hověl své staré slabosti, ženám. Byl vždy elegantně a bezvadně oblečen, pečlivě oholen a učešán, mluvit uměl, že skutečně mu bylo těžko odolati. Svým zevnějškem a okázalým vystupováním ženy takorba oslňoval a v jeho bytě v Břev-

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník**MUDr. Jan Hofmann,**

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově lř. č. 30,

I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Velocipedy

ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.

JAN MESTL, STAŇKOV.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

Veškeré tiskopisy

Tiskárna—Závorka—Staňkov.

DATUM jarního PVV v roce 1940. Pořádání příštího jarního veletrhu v Praze je stanoveno na dni od 10.—17. března 1940. Příští jarní vzorkový veletrh bude v pořadí již čtyřicátý a tudíž jubilejní.

cí k životní své melancholii, přec jen vidíme, že práce sama jest oproti minulým básním nesena mnohem radostnějším duchem a to jest u této práce jen vítati. jp.

Dr. Vl. Kolář: **Vzdušné vidiny.** Romanetto. 1. svazek. Knižovny u nás. — Autor Japonských písní lásky a divadel studií v tomto romanette, které má podtitul Fata morgana, zaměřená se zajímavou dvojicí Eduardem a Jiřím, kteří byli zaměstnáni na panství zbírožského pána Starrburga. Romanetto toto vycházelo v r. 1935 jako románová příloha Mostu a jest tedy již známo. Nynější definitivní vydání jest však značně rozšířeno a přepracováno. jp.